

Men vi havde helst set, at man i stedet udvidede stipendierne generelt for de studerende, idet vi mener, at det faktisk er sådan, at de studerende allerede i dag bruger ganske megen tid på erhvervsarbejde i forhold til at studere. Derfor er der ikke noget særskilt formål med at udvide den mængde af tid, som de studerende bruger på erhvervsarbejde, i forhold til hvad de gør i dag, men det er der åbenbart andre, der mener. Vi har så den lidt afslappede holdning, at vi kan leve med, at man laver denne model i stedet for at give øget stipendieandel.

Vedrørende ph.d.: De to lovforslag, lovforslag nr. L 139 og lovforslag nr. L 132, har til formål at løse nogle rimeligt veldokumenterede og bredt anerkendte problemer, som de forskerstuderende har, men desværre har man valgt den mest bureaukratiske løsning på det problem. Både i fremsættelsen og i bemærkningerne står der:

»Regeringen vil tage kontakt til AC med henblik på at overveje en ændring af de forskerstuderendes status.«

De meldinger, der indtil videre er kommet både fra regeringspartier og fra andre, peger i den rigtige retning, og derfor kan vi næsten se frem til, at et samlet Folketing vil støtte det næste forslag, vi skal i gang med, nemlig beslutningsforslag nr. B 55, som er fremsat af Enhedslisten og undertegnede.

Vi mener sådan set godt, at man allerede på nuværende tidspunkt kan tage det skridt at sende signalet fra Folketinget: at det er det, man ønsker. Argumentationen imod at gøre det er stort set ikke til stede i de to lovforslag, og jeg ser ingen grund til at lave en forsøgsordning med hensyn til skattefradrag, der strækker sig over to år.

Konklusionen kan efter Enhedslistens opfattelse drages allerede i dag. Hvis regeringen absolut vil lave en lovgivning – og det kan da være rimeligt nok nu – som løser problemerne konkret, bør den lovgivning kun gælde, indtil forhandlingerne med AC er afsluttet, og det kan vel gøres inden for en forholdsvis kort tidsramme.

Spørgsmålet om de forskerstuderendes status behøver efter vores opfattelse på ingen måde at kædes sammen med en generel evaluering af ph.d. Det er klart, at en evaluering af ph.d. godt kan have krav på lidt længere tid, så man har en større gruppe af folk, der er blevet færdige inden for denne ordning. Men de to spørgsmål behøver ikke at blive kædet sammen: den generelle evaluering og spørgsmålet om lønmodtagerstatus.

Jeg kan nu heller ikke helt forstå skatteministerens forslag. Jeg troede sådan set, det var en del af regeringens politik at rydde op i alle i de særordninger, der var for forskellige grupper. Her indfører man nye. Men jeg kan også forstå på Socialdemokratiets ordfører, at det er lidt af en misser i det store spil. I hvert fald kan man sige, at man ikke har løst problemet på den enkle måde.

Det er klart, at de to lovforslag vil betyde en forbedring økonomisk for de fleste ph.d.-studerende. En del af dem har betydelige rejseaktiviteter, og vi kan ikke benægte, at der vil være nogle forbedrede forhold for de ph.d.-studerende med de to forslag.

Derfor kan vi ikke sige, at vi vil stemme imod dem. Det ville være lidt uhensigtsmæssigt, for hvis konsekvensen var, at der ikke blev gjort noget som helst, så var det jo ringere end ingenting. Vi er lidt kritiske over for, at man løser de her problemer på en meget bureaukratisk måde, at man ikke for længst har gjort eller nu gør noget reelt ved sagen, men vi er på den anden side heller ikke af den opfattelse, at forslagene decideret er skadelige for systemet.

Med de ord vil jeg sige, at vi er negative over for metoden, men vi vil nok alligevel ende med at stemme for de stillede lovforslag. Sådan er det!

Addi Andersen (CD):

Der er problemer med de ph.d.-studerendes økonomiske forhold ved studierejser i udlandet og i Danmark, og de søges nu løst ved en foreløbig ordning ved at bevilge supplerende stipendium. Det er skatten, der er skurken, fordi de mennesker, der berøres, ikke har status som lønmodtagere. Den foreløbige ordning vil, som det siges i bemærkningerne, næsten kompensere for det misforhold, der er tale om.

CD kan støtte denne del af undervisningsministerens forslag og samtidig lovforslag nr. L 132, der er fremsat af skatteministeren vedrørende den nødvendige ændring af ligningsloven.

Jeg kan også give mit partis tilslutning til den anden del af lovforslag nr. L 139, som er en følge af finanslovforliget, og som går ud på, at grænsen for de studerendes egenindtægt i SU-loven forhøjes med 1.000 kr. om måneden.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg mener, at vi med de to lovforslag, der ligger her, hvoraf jeg kun skal beskæftige mig med det